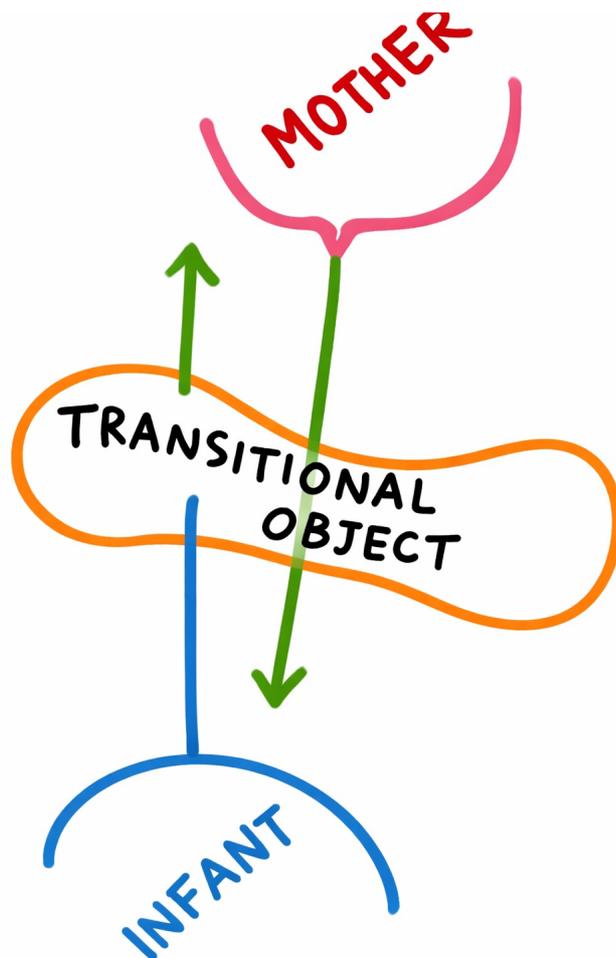

ο Winnicott στην Ψυχοσωματική

Σάββατο 20 Ιουνίου 2026

Αμφιθέατρο Ιδρύματος Παστέρ

Λ. Βασιλίσσης Σοφίας 127, 115 21 Αθήνα

και Διαδικτυακά για συμμετέχοντες εκτός Αθήνας

Πρόγραμμα 4ου Συμποσίου

9.00-9.30 Προσέλευση-Εγγραφές

9.30 Έναρξη ημερίδας

Κεντρικό τραπέζι

9.45-11.00 Ομιλία **Philippe Jeager**

Συζήτηση με το κοινό

11.00-11.30 Διάλειμμα

11.30-13.00 Συζήτηση της ομιλίας του P. Jeager

Εισαγωγή στην συζήτηση από την **Ντένυ Πάνιτς**

Συζήτηση με το κοινό

Προεδρείο : **Ιάκωβος Κλεώπας**

13.00-15.00 Μεσημβρινό διάλειμμα

15.00 - 16.15 Εργαστήριο

Η ψυχοσωματική προσέγγιση του Winnicott στην κλινική του παιδιού

Παρουσιάζουν οι : **Σοφία Χασιλίδη** και **Κώστας Καπετανάκης**

Συντονισμός : **Φώτης Μπόμπος**

16.30 - 17.45 Εργαστήριο

Η ψυχοσωματική προσέγγιση του Winnicott στην κλινική του ενηλίκου:

Παρουσιάζουν οι : **Ελίζα Νικολοπούλου** και **Λουκία Τσαρούχη**

Συντονισμός : **Πάνος Αλούπης**

17.45 - 18.00 Κλείσιμο Ημερίδας

Επιχείρημα

Τα σημεία συνάντησης διαφορετικών ψυχαναλυτικών προσεγγίσεων συνιστούν κόμβους θεωρητικής σύγκλισης και ουσιαστικού κλινικού εμπλουτισμού. Στη σύγχρονη ψυχαναλυτική σκέψη παρατηρείται αυξανόμενο ενδιαφέρον για την κλινική μη νευρωτικών ασθενών με πρώιμα τραύματα, που παρουσιάζουν σοβαρές διαταραχές της ψυχοποίησης και της συμβολοποίησης. Οι διαταραχές αυτές συχνά εμφανίζονται μέσω διαφόρων σωματικών εκφάνσεων ή σωματοποιήσεων που βρίσκονται πέραν της δυνατότητας ψυχικής δέσμευσης και αναπαράστασης.

Η συμβολή της Ψυχοσωματικής Σχολής των Παρισίων P. Marty, υπήρξε καθοριστική για την κατανόηση αυτών των φαινομένων. Η προσέγγιση της εγγράφεται σε ένα μοντέλο παθολογίας που δεν συγκροτείται γύρω από την έννοια της ενδοψυχικής σύγκρουσης, αλλά γύρω από θεμελιώδη ελλείμματα της ψυχικής λειτουργίας, τα οποία συνδέονται με πρώιμους τραυματισμούς. Απορρέουν από αποτυχίες της *μητρικής λειτουργίας* και, συνακόλουθα, από διαταραχές στη συγκρότηση του ναρκισσισμού του υποκειμένου. Κεντρική θέση σε αυτό το πλαίσιο κατέχουν οι έννοιες της *θεμελιώδους κατάθλιψης* και της *μηχανιστικής λειτουργίας*, που εκδηλώνονται με αποδυνάμωση της λιβιδινικής επένδυσης, φτώχεια της συναισθηματικής ζωής και σοβαρό περιορισμό της φαντασιωτικής και αναπαραστατικής λειτουργίας.

Οι δομικές έννοιες που συγκροτούν τη θεωρητική οπτική του P. Marty αρθρώνονται με καίριες έννοιες της σκέψης του D. Winnicott. Η έμφαση που δίνει ο Winnicott στη λειτουργία της μητέρας ως *διευκολυντικού περιβάλλοντος*, στην *αρκετά καλή μητέρα*, στο *holding* και στο *handling*, συνδέεται με τα πεπρωμένα της *μητρικής λειτουργίας* όπως περιγράφεται στο έργο του Marty. Όταν η ζωτικής σημασίας μητρική λειτουργία κατά την πρώιμη περίοδο αποτυγχάνει, παρεμποδίζεται η απαρτίωση ψυχής και σώματος. Ως συνέπεια, η *εγκατοίκηση της ψυχής στο σώμα* δεν πραγματοποιείται και διακόπτεται η αίσθηση της *συνέχειας της ύπαρξης*. Η εμπειρία αδυνατεί να εγγραφεί ψυχικά και η ψυχική οργάνωση παλινδρομεί σε πρωιμότερες, στοιχειώδεις μορφές οργάνωσης. Στο πλαίσιο αυτό, όπως και στο μοντέλο του Marty, το σώμα δεν λειτουργεί πρωτίστως ως φορέας συμβολικής έκφρασης. Αντιθέτως, αναδεικνύεται ως έσχατος τρόπος οργάνωσης όταν η ψυχική λειτουργία αδυνατεί να επιτελέσει το έργο της. Περαιτέρω αναλογίες μπορούν να εντοπιστούν μεταξύ της έννοιας του *αδιαφοροποίητου πρωτογενούς μωσαϊκού* και της *ψυχοσωματικής αποδιοργάνωσης*, όπως τις περιγράφει ο Marty, και αντίστοιχα της *μη απαρτίωσης του Εαυτού* και του *φόβου κατάρρευσης* στη θεωρία του Winnicott. Επίσης μεταξύ της *μηχανιστικής ζωής* και των *συμμορφωμένων ασθενών* της ψυχοσωματικής προσέγγισης και της Winnicottianής έννοιας του *ψευδούς εαυτού*.

Σε επίπεδο ψυχαναλυτικής εργασίας τίθενται ουσιαστικά ερωτήματα: πώς συμβαίνει ο ψυχισμός να μην είναι πλέον σε θέση να λειτουργήσει δεσμεύοντας και μετασχηματίζοντας τις διεγέρσεις και πώς οργανώνεται τότε η ψυχική οικονομία; Πώς εγκαθίσταται η σχέση με τον θεραπευτή και μέσα από ποιες θέσεις και ενέργειές του μπορεί να εκκινήσει σταδιακά μια διαδικασία ψυχικής αναδιοργάνωσης;

Και οι δύο θεωρητικές προσεγγίσεις συγκλίνουν στην άποψη ότι ο στόχος της ψυχαναλυτικής εργασίας δεν είναι πρωτίστως η ερμηνεία του νοήματος, αλλά η δημιουργία των συνθηκών που θα επιτρέψουν την αναδιοργάνωση της αναπαραστατικής δραστηριότητας και της λιβιδινικής κυκλοφορίας στον ψυχισμό. Υπό αυτή την οπτική, ανακύπτει το ερώτημα με ποιον τρόπο η αναλυτική σχέση μπορεί να λειτουργήσει ως holding περιβάλλον, ικανό να στηρίξει εκ νέου τη σχέση μεταξύ ψυχικής ζωής και σωματικών διεργασιών.

Τα ερωτήματα αυτά θα αποτελέσουν, μεταξύ άλλων, τον άξονα των παρουσιάσεων του Συμποσίου.

Ντένυ Πάνιτς

Κεντρικός ομιλητής είναι ο Philippe Jaeger, τακτικό μέλος της Ψυχαναλυτικής Εταιρείας Παρισιού, μέλος και διδάσκων του Ινστιτούτου Ψυχοσωματικής του Παρισιού. Μοιράστηκε τον χρόνο εργασίας του μεταξύ ψυχιατρικών ιδρυμάτων και του IPSO και μεταξύ της πρακτικής της ψυχανάλυσης και του ψυχοδράματος στον ιδιωτικό τομέα. Ο P. Jaeger έχει μελετήσει τις πολυεπίπεδες σχέσεις ανάμεσα στο έργο του Winnicott και στις θεωρίες της σύγχρονης ψυχοσωματικής.

Συμμετοχές

Εγγραφές έως **15 Μαΐου 2026 : 70€** και στην συνέχεια **80€**

Διαδικτυακή* παρακολούθηση του Συμποσίου : **80€**

Εκπαιδευόμενοι : 60€

Φοιτητές : 30€

Εγγραφές : κατάθεση στο **IBAN: GR5001403410341002002011216, Alpha Bank**

Είναι απαραίτητη η αποστολή του αποδεικτικού της κατάθεσης και σχετικών δικαιολογητικών στο admin@psychosomatics-athens.org

στο Συμπόσιο γίνεται μέσω κατάθεσης στον τραπεζικό λογαριασμό

***η ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ** του Συμποσίου προβλέπεται αποκλειστικά για την παρακολούθηση συμμετεχόντων **εκτός Αθήνας.**